

РЕШЕНИЕ

№ 8218

гр. София, 27.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в
публично заседание на 03.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **12862** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 85 от Закон за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. Х. А., [дата на раждане], с ЛНЧ № [ЕГН], чрез адвокат Т. Л. - Софийска адвокатска колегия, срещу Решение № 181Х/21.11.2025 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС) на Република Б., с което не се допуска последваща молба на жалбоподателя с вх. № КП-01-7820 от 05.11.2025 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

С жалбата се излагат твърдения, че атакуваното решение е незаконосъобразно поради съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Релевират се доводи, че административният орган не е изяснил фактите от значение за спора и не е направил обоснован анализ на обстоятелствата, относими към личното положение на молителя и държавата му на произход. Поддържа се, че са налице предпоставките за допускане на последваща молба по производство за предоставяне на международна закрила, тъй като А. Х. А. не може да се върне в страната си по произход поради основателни опасения от преследване и предвид обстановката в С.. Оспорва се изводът на административния орган, с който е приел, че чужденецът не се е позовал на никакви нови обстоятелства относно личното си положение или държавата си на произход. Конкретното основание за оспорване на решението е, че не е обсъдена хипотезата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - наличието на тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт, което възпрепятствало преценката дали спрямо кандидата са се появили нови факти и обстоятелства, пряко относими към възможността да получи международна закрила.

Жалбоподателят претендира, че административният орган, с оглед на изложеното и на новите обстоятелства относно страната на произход, както и представените от търсеция закрила доказателства, следва да събере допълнителни данни, които да обсъди и да прецени как евентуално връщане до страната на произход би се отразило на кандидата и дали отказът от предоставяне на международна закрила няма да засегне и/или да наруши негови основни права, гарантирани в ЕКЗПЧОС, вр. чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Твърди се, че актуалните данни за страната по произход не са обсъдени от органа в оспореното решение, нито са преклудирани при предходното производство, личното положение на кандидата, вкл. произходът му от С., не са анализирани в контекста на актуалната информация за страната по произход, никъде в обжалваното решение не е обсъден регионът, от който е търсеция закрила. Прави се позоваване на ноторно известни обстоятелства, настъпили в страната на произход, след като търсеция закрила я е напуснал. Жалбоподателят отправя искане решението като незаконосъобразно да бъде отменено и делото да се изпрати като преписка на административния орган за ново разглеждане при съобразяване с тълкуването на закона.

В проведено открито съдебно заседание по делото жалбоподателят се представлява от адв. Л., която поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Представя писмени доказателства, които са приобщени към доказателствената съвкупност.

Жалбоподателят се явява лично и заявява, че всеки ден има промяна в положението в С. и конфликти между правителството и демократичните сили.

Ответникът – интервюиращ орган при ДАБ към МС, се представлява по делото от юрк. П., която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Излага аргументи, че оспорваното решение е правилно и законосъобразно. Сочи се, че в предходно производство по предоставяне на статут са обсъдени поддържани от жалбоподателя обстоятелства като това, че е осъждан, и са били предмет на преценка както от административния орган, така и от Административен съд – Хасково и от Върховния административен съд.

На реплика на адв. Л. относно правомощията на интервюиращия орган в производството по чл. 76а и сл. от ЗУБ юрк. П. отговаря с дуплика, като се позовава на Решение № 22521 от 30.06.2025 г. по адм. дело № 9293/2024 г. на АССГ.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител в производството и не дава становище по жалбата.

Административен съд София-град, Трето отделение, 70-ти с-в, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството е започнало по молба вх. № 271000-6627/29.07.2024 г. по описа на ОД на МВР - Х., РУ - Х., подадена от А. А. Х., от С.. На основание чл. 58, ал. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), молбата е изпратена на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС). Желанието за закрила е потвърдено лично и с молба с вх. № 1958/30.07.2024 г. на РПЦ - Х., от А. (собствено) Х. (фамилно) А. (бащино), от мъжки пол, [дата на раждане] в С., Х., обл. Х., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание - мюсюлманин сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните данни на кандидата за закрила са установени въз основа на представен документ - акт за раждане.

С решение № 10939/22.10.2024 г. председателят на ДАБ е отказал да предостави международна закрила на А. Х. А.. Постановеният административен акт е връчен на 29.10.2024 г. и е обжалван пред Административен съд (АС) - Х.. Със свое Решение № 5168/28.11.2024 г. по адм. дело № 1117/2024 г. АС - Хасково отхвърля жалбата на А. Х. А., подадена срещу решението на председателя на ДАБ. На 10.12.2024 г. е депозирана касационна жалба срещу решението на АС -

Хасково.

С Решение № 9321/07.10.2025 г. по адм. дело № 306/2025 г. Върховният административен съд (ВАС) на Република Б. оставя в сила Решение № 5168/28.11.2024 г., постановено по адм. дело № 1117/2024 г. АС - Хасково. Решението на ВАС не подлежи на обжалване.

С последваща молба за международна закрила вх. № КП-01-7820/05.11.2025 г. до Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет жалбоподателят А. Х. А., [дата на раждане], с ЛНЧ № [ЕГН], е поискал разглеждане на последваща молба за получаване на международна закрила, с което е иницирал производство по чл. 76а и сл. от ЗУБ. В молбата се сочи, че са налице нови факти, възникнали след приемането на решение по предходната молба, както и факти, които се представят за пръв път от кандидата. Твърди се, че жалбоподателят е под заплаха от настоящите управляващи на страната му на произход, тъй като бил привърженик на предния режим и бил осъден без съд и присъда на десет години затвор, което се установявало от представено племенно удостоверение, с което едва сега успял да се снабди. На следващо място, сочи, че несигурността в С. ескалирала след падането на режима на Б. А. поради продължаващи раздори между различни фракции – привърженици на стари и нови управляващи, кюрдски въоръжени сили, терористични групировки ИДИЛ и външни участници, които допълнително нанасят удари на Сирийската арабска република.

В резултат на проведеното производство е постановено Решение № 181X/21.11.2025г. на интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което последващата молба за закрила на кандидата е отхвърлена. Изложени са мотиви, че с Решение № 10939/22.10.2024 г. на председателят на ДАБ при МС обстойно са обследвани основанията за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, както и общата обстановка в страната на произход на молителя, като е направен извод, че не са налице предвидените в закона условия за предоставяне на статут. Относно представеното племенно удостоверение, в което се говори за вражда на две племена, се сочи, че никъде по никакъв начин не е споменато името на молителя, както и никъде в този документ не се твърди, че сирийският гражданин е бил заплашван от сегашните управляващи, както и че има присъда за 10 години затвор. Освен това се отбелязва, че документът има поставен печат и подпис на мухтара, като мухтарът е нещо като отговорник на район или кмет на малко населено място, но името на този човек липсва в документа. Поради изложеното е прието, че не е достоверно и обективно изложеното в представеното копие на документ - племенно удостоверение. Относно твърдени нови факти и обстоятелства, които водели към извод, че спрямо жалбоподателя ще се осъществят действия на преследване от страна на държавата (Министерство на вътрешните работи), чрез полицейски и съдебни мерки, за да бъде наложено посоченото в свидетелство за съдимост наказание - затвор, което било дискриминационно, защото било приложено на основание политическа принадлежност - фактът, че бил привърженик на предния режим, е посочено в мотивите на решението, че свидетелство за съдимост към последващата молба няма приложено. Поради тази причина няма как да бъде коментиран такъв документ. Въз основа на изложеното е направен извод, че изявленията на молителя не покриват понятието „нови лични обстоятелства“, по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, тъй като липсват конкретни твърдения, че новият режим в С. или групировки, на които последният не желае или не може да противодейства, биха преследвали чужденеца по причина на неговата раса, религия, етнос, политически убеждения или социален статус. Позоваването на обща информация за наличието на посегателства върху цивилни лица в С. не могат да наведат на обосновано предположение за основателност на лично опасение на молителя от преследване поради липсата на изложена лична причина за опасение за живота на молителя, която да е свързана с визираните в чл. 8, ал. 1 основания по ЗУБ.

Позовавайки се на справка за актуалната обстановка в С., органът е посочил, че сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на вземане на решението. От така представената актуална информация било видно, че се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в С.. Не се говори за въоръжени конфликти или безогледно насилие в Североизточна С., където се намира обл. Х. и родното село на молителя. Следва да се вземе предвид и обстоятелството за влиянието на международни организации на територията на С., които предлагат услуги за закрила и подкрепа в полза на вътрешно разселени лица, търсещи убежище лица, бежанци, завърнали се лица и приемащи общности. Споделеното в справката насочва на реалистични очаквания за затихване на конфликта в С.. Видно е, че много хора се завръщат в родината си и по родните си места. Налага се изводът, че в страната на произход на молителя, С., не е наличен въоръжен конфликт, при който насилието да е на толкова високо ниво, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територия.

Подчертава се, че след настъпилите промени в страната на произход на кандидата за закрила - падането на правителството на Б. А., не се установява съществена промяна в обществено-политическия живот в С., която да рефлектира пряко върху гражданите и да са налице предпоставки за преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повторимост. Към датата на постановяване на оспорваното решение е взето предвид, че няма информация да са регистрирани масови случаи на физическо или психическо насилие, правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин, наказателно преследване или наказания, които са непропорционални, наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба, както и действия насочени срещу лицата по причини на техния пол или срещу деца. Молителят не е изтъкнал никакви нови лични обстоятелства, които да са различни от мотивите му в предходното производство, по което е получил отказ за статут на бежанец и хуманитарен статут, а решението на председателя на ДАБ е потвърден от две съдебни инстанции, поради което е прието, че липсват нови факти и обстоятелства, които да водят до извод за наличие на основания за предоставяне на хуманитарен статут на молителя.

Решението е връчено на молителя за закрила на 26.11.2025 г., видно от собственоръчно отбелязване в самото решение, с участието на преводач.

Така постановеното решение е оспорено по съдебен ред пред Административен съд София-град, във връзка с което е образувано настоящото съдебно производство.

В съдебното производство е представена в писмен вид административната преписка, включваща и оспорвания административен акт, както и справка за актуалната обществено-политическа обстановка в С..

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 84, ал. 2 от ЗУБ 7-дневен срок от лице с право и интерес от оспорване и срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща

молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. На основание пар. 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република Б., която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република Б. е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

В раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ, са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40 – 42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а от ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ. Съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение, с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. При съобразяване на приложимата норма на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, тези писмени доказателства следва да са свързани с нови обстоятелства относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

В случая решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, като не са допуснати процесуални нарушения, които да са предпоставка за отмяната му. Предвидената в закона процедура по проверка на допустимостта по последващата молба е спазена, като е извършена в предвидения от закона срок въз основа на писмени доказателства.

Подадената от жалбоподателя последваща молба от 05.11.2025 г. правилно е преценена за недопустима по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, доколкото всички факти и елементи относно личното положение и държавата на произход на кандидата са преценени в хода на производството по издаването, респ. обжалването на Решение № 10939/22.10.2024 г. на председателя на ДАБ при МС. Както се сочи в мотивите на оспорваното решение, кандидатът за закрила е имал възможност да изложи всички обстоятелства, свързани с личната му история, които са от значение за преценка за предоставянето на статут. Видно от представената по делото административна преписка, която включва и интервюта с жалбоподателя, той е посочил в интервю от 12.08.2024 г., че е от област Х., С.. Напуснал е страната си и е влязъл в Република Б. нелегално през Т.. Заявява, че лично не е имал проблеми в страната си на произход от етнически, религиозен или политически характер. Също твърди, че не е арестуван или осъждан в същата страна. Заявява, че не е имал проблеми с официалните власти, не е членувал в политическа партия или въоръжена групировка. Отрича спрямо него да е оказвано насилие или да са отправяни заплахи. В проведено интервю от 18.09.2024 г. жалбоподателят твърди, че има близки роднини в С., които живеят в родното му [населено място], обл. Х. – родителите му, брат му и двете му сестри. Твърди, че, когато напуснал С., в неговата област нямало война, но положението не било добро. В селото нямало кмет, както и болница. Районът бил под контрола на редовната армия и кюрдските сили. Последното сражение, което помни, било преди 4 години, когато кюрдите влезли в неговото село и започнали стрелба срещу редовната армия. Заявява, че няма близки познати и роднини, които са пострадали в резултат от военни действия.

С подаването на последващата молба с вх. № КП-01-7820/05.11.2025 г., А. Х. А. е представил копие на документ - племенно удостоверение. На първо място, в молбата е заявил, че е успял да се снабди с този документ, който доказвал верността на думите му и установявал, че той

действително бил заплашван от сегашните управляващи, защото бил определен като привърженик на предния режим и бил осъден без съд и присъда на 10 години затвор. Посочил е още в молбата, че несигурността в С. ескалирала след падането на режима на Б. А.. Именно поради изложените по-горе от молителя нови обстоятелства и доказателства чуждият гражданин моли да му бъде разгледана последващата молба, в която изтъква, че има основания за предоставяне на статут на бежанец. Налице били и обстоятелства, които изпълнявали изискванията за предоставяне на хуманитарен статут. От изложените данни било видно, че в региона му по месторождение, както и за по-далечни региони, било налице безогледно насилие, поради което самото му присъствие на територията на С. поставяла в риск живота му.

Предвид представените по делото писмени доказателства съдът споделя формирания от административния орган извод, че в случая липсват основания за разглеждане на последващата молба за закрила на А. А.. Представеният документ на арабски език в превод на български език не носи белезите на официален документ, същият не е легализиран и липсват доказателства, че посоченият в него издател действително заема официална длъжност в [населено място]. Дори да се приеме същият за автентичен официален документ, съдът споделя извода на ответника, че от съдържанието му не могат да бъдат направени каквито и да са изводи, относими към личността на жалбоподателя А. А. и молбата му за закрила. В текста на удостоверението не се споменава името А. Х. А.. Не е установена връзка на жалбоподателя с някое от посочените в документа племена, включително с племето „ал-Х.“, доколкото това е много разпространено име в страната на произход на молителя. На следващо място, в същия документ липсват каквито и да са данни, че жалбоподателят е осъждан и съответно при връщането му в С. ще претърпи посоченото в молбата му наказание – затвор по политически причини, от официалните власти. Такива факти въобще липсват в посочения документ. От друга страна, по делото не е представено свидетелство за съдимост, присъда или друг официален документ, който да доказва твърденията на молителя. Предвид изложеното и споделеното от кандидата в проведените с него интервюта при предходното разглеждане на молбата му за закрила, съдът намира, че липсват основания да се приеме, че е изложен на риск от преследване, основан на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Жалбоподателят твърди, че не е имал проблеми с официалните власти, не е членувал в политическа партия или въоръжена групировка, което е в противоречие с изложеното в последващата молба за закрила, че поради поддържането на сваления режим на Б. А. се опасява от проблеми с настоящата власт. Както сам споделя, близките му живеят в С., в родното му село, и до момента не са били обект на посегателства на някое от посочените основания, също така не са пострадали в резултат от военни действия. В тази връзка жалбоподателят твърди, че последното сражение в неговото село било преди 4 години, когато кюрдите установили контрол, както и че, когато напуснал С., в неговата област нямало война, но положението не било добро. Всичко изложено води до извод, че не са представени нови факти и обстоятелства от значение за преценката за предоставяне на бежански и хуманитарен статут на жалбоподателя, които да не са обсъдени в предходното производство, завършило с решение на председателя на ДАБ, с което е отказано предоставяне на закрила.

По отношение на твърденията за влошено състояние на сигурността в страната му на произход по делото е представена справка за актуалното състояние в С. към датата на издаване на оспорвания административен акт, както и справка, изготвена в хода на съдебното производство и актуална към 23.01.2026 г. Видно от представените по делото справки, не се установява негативна промяна в състоянието на сигурността в С., напротив – посочено е, че са отменени няколко милиона забрани за пътуване на сирийски граждани, регистрирани в системата за търсене, много от които се завръщат в родината си. Върналите се получават транспортна подкрепа, хуманитарни помощи, психосоциална помощ и правна помощ с подкрепата на ВКБООН и партньорите му. Възстановяват се повредени жилища и се предоставя подслон на нуждаещите се семейства. Като основни причини за завръщане на сирийците е посочено политическото развитие, подобрената сигурност и събирането на семействата. В последната

справка на дирекция „Международна дейност“, отдел „Международно сътрудничество“ е посочено, че е отменена задължителната военна служба. И в двете справки липсват данни за активни въоръжени конфликти и за насилие, включително със смъртни случаи, над цивилни лица. Предвид изложеното в страната на произход на молителя - С., не е наличен въоръжен конфликт, при който насилието да е на толкова високо ниво, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територия. От друга страна, жалбоподателят не е обосновал риск за себе си, основаващ се на конкретни и индивидуални за личността му основания.

Видно от представената нова актуална справка за С., няма данни за съществено изменение на ситуацията в страната, което да е самостоятелно основание за предоставяне на международна закрила. Твърдяната заплаха за жалбоподателя е абстрактна, не е конкретна по отношение на неговата личност и не се основава на нови факти, каквото е изискването на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ.

След оценка на всички обстоятелства за индивидуалното положение на търсещия закрила и държавата му на произход, правилно ответният интервюиращ орган на ДАБ е определил подадената от този кандидат молба за недопустима по чл. 13, ал. 2 ЗУБ.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Водим от горното и на основание чл. 85 от ЗУБ, Административен съд София-град, Трето отделение, 70-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Х. А., [дата на раждане] с ЛНЧ № [ЕГН], срещу Решение № 181Х/21.11.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ към МС на Република Б., с което не се допуска последваща молба на жалбоподателя с вх. № КП-01-7820 от 05.11.2025 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: